לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

הכנסת אורחים
לודמיר
סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 307 |
פרשת ויצא תשפ"ז

אורו הקדוש

שאלות ותשובות בחיי היום יום במשנת רבינו הקדוש

שאלה

אני בחור צעיר, ומוצא את עצמי מדי יום במאבק קשה ומייאש. בכל בוקר מחדש אני מתמודד עם הקימה בזמן, ובהמשך היום אני מתקשה להתרכז בלימוד. ומי מדבר על כוונה בתפילה? גם היא נדמית לי כמשא כבד מנשוא. הכול נעשה אצלי בעצלות, בכבדות וברפיון. בתוך תוכי אני שואל את עצמי: מה כבר שווה התפילה הפשוטה שלי? ומי בכלל צריך את הלימוד הבינוני שלי? הרי אינני צדיק ואינני עילוי. איך אוכל להתקדם ולהתעלות בעבודת ה'?

תשובה:

בחור יקר, שאלתך נוגעת ללב. אתה מתאר מאבק יומיומי, וגם את המחשבה שמכבידה עליו: "מה כבר שווה התפילה הפשוטה שלי?"

"אדם לעמל יולד", והיגיעה היא חלק מעבודת ה'. גם כשצריך להתאמץ כדי לקום בזמן, להתרכז בלימוד או לכוון בתפילה, אפשר לשמוח במה שזוכים לעשות. אבל כשנדמה לך שלתפילה וללימוד שלך אין ערך, מתווסף על הקושי עצמו גם הספק אם בכלל כדאי להתאמץ. כך נעשית העבודה כבדה, ואתה עלול להרגיש שאתה עושה הכול רק כדי לצאת ידי חובה.

לכן הצעד הראשון להתקדמות הוא להכיר בערך תפילתך ולימודך, כפי שהם היום. הקדוש ברוך הוא מצפה לשמוע את תפילתך, ויש לפניו נחת רוח מכל מילה שאתה מתפלל, מכל אות שאתה לומד ומכל צעד שאתה עושה כדי להתקרב אליו. בעולם הזה אין אנו רואים את מלוא משמעותם של מעשינו. ככל שתכיר בערכה של כל פעולה קטנה שלך, תוכל לגשת אליה ביתר זריזות, שמחה וחיות. גם כשתידרש יגיעה, תדע לשם מה אתה מתייגע.

תאר לעצמך שאתה צועד ברחוב ולפתע מרגיש שמשהו נפל מכיס חליפתך. אתה משער שזה כפתור ישן שהנחת בכיס. אתה מעיף מבט על המדרכה ואומר לעצמך: "נו, בסך הכול כפתור פשוט. נסתדר בלעדיו".

כעבור רגע אתה מגלה שטבעת יהלום יקרה שהופקדה בידיך חסרה בכיסך. מיד אתה חוזר על עקבותיך, יורד על ברכיך וסורק כל פינה במדרכה. לפני רגע הספיק לך מבט חטוף, ועכשיו אתה מוכן לטרוח עד שתמצא את האבדה. ומדוע? כי ערכה של האבדה הוא שנותן לך כוח להתאמץ בחיפוש אחריה.

כך אפשר להבין את אמרתו של רבינו מרן הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע:

"אלמלי היה אברך יודע עוצם כוחו, וואלט ער מיטן נאז די ערד גיאקערט [=היה חורש באפו את הקרקע] **בעבודת השם".**

כשאתה אומר לעצמך "אינני צדיק ואינני עילוי", אינך מפגין ענווה אלא חוסר מודעות לעוצם הכוחות האדירים שהופקדו בך.

כל עוד תזלזל במעשיך ותחשוב "מה שווה התפילה שלי? מה ערך למצוותיי וללימודי?", יקשה עליך לצאת מן הרגילות ולהתעלות. אילו ידעת עד כמה כל פסיעה, כל מילה בתפילה וכל משנה שאתה לומד מרעידות עולמות עליונים, היית ניגש לעבודת ה' בחיות ובהתלהבות.

העבודה דורשת יגיעה, והכוחות טמונים בך. התחל להאמין בערך מעשיך, ומשם תיסלל בפניך הדרך לעלייה מתמדת.

למסירת שאלות, הערות או הארות למדור זה, ניתן לפנות לקו לודמיר: 02-30-111-22 שלוחה 99
או לדואר אלקטרוני: A023011122@gmail.com לתשומת לבכם: בחירת השאלות לפרסום נעשית על פי שיקול דעתם הבלעדי של חברי המערכת. אין המערכת מתחייבת לבחור או להשיב לכל שאלה שנשלחה.

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויצא

ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו (כח, יב).

ביאר הרה"ק רבי משה מקוברין זי"ע: "ויחלום" - מלשון "ותחלימני והחייני" - בזאת יתחזק כל איש הישראלי. "והנה סולם מוצב ארצה" - אף כי אנכי חומר מחרסי אדמה, עם כל זה "וראשו מגיע השמימה" - הנפש שלו אצולה משמי מרומים, ומעשיו מגיעים השמימה. "והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו" - גם מלאכי מעלה, העלייה והירידה שלהם תלויות במעשי בני אדם.

(אמרות משה)

ויחלום (כח, יב). מהרב הקדוש מו"ה אהרן [הגדול] זצ"ל מקארלין: "ויחלום" לשון חולם, דכשהנקודה היא על התיבה, אזי היא חולם, וכשהנקודה היא תחת התיבה, אזי היא חיריק. וזה "מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה", פירוש: כשהאיש הישראלי מחזיק את עצמו שהוא מוצב ארצה, אזי מגיע השמימה, וד"ל.

(עירין קדישין, ליקוטים)

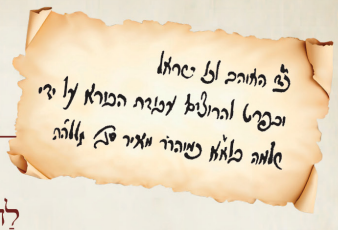
עשר אעשרנו לך (כח, כב).

אברך אחד של הקארלינער זי"ע, סיפר חמיו עליו לפני הקדוש שהוא מחלק צדקה יותר מכוחו והונו. ושאלו הקארלינער זי"ע: "על כל פנים, הרי אמרו חז"ל (כתובות נ, א): המבזבז אל יבזבז יותר מחומש". והשיבו: "אומר לכם, רבי. מי שהוא מבזבז רק בשביל מצות צדקה, לקיימה, כך שיערו חכמים שדי לו בחומש. מה שאין כן מי שהוא חפץ על ידי הצדקה לפדות את נפשו, דכתיב (דניאל ד, כד) 'וחטאך בצדקה פרוק', מה שיעור יש לו? הלא כתיב (איוב ב, ד) 'וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו'". ואמר הקדוש: "א שכל פין א יונגען מאן" [=שכל של אברך!].

(כתבי ר"מ מידנר)

דברים שנחרטו על גווילי אש

הָאוֹהֵב לְכָל יִשְׂרָאֵל וּבְפָרָט לַהֲרוֹצִים עֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא עַל יָדֵי

הגאוה"צ רבי מרדכי קלפפיש זצ"ל מווארשא ההסכמתו על ספר שמע שלמה:

"זכות קדושת תורתו יעמוד להקונים להשפיע עליהם שפע ברכה והצלחה כנפשם:

רבים מעידים:

מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

היהודי שנושע בבנים ובפרנסה

מירון. ליל ל"ג בעומר שנת תקצ"ה. חצר ציון הרשב"י.

רוח קרירה ירדה מפסגות הרי הגליל ונשבה בעוז על פני מאות העולים שגדשו את מערת הציון הקדוש, את רחבת החצר ואת הגגות. מדורות ראשונות כבר הובערו סביב מתחם הציון, ועשן עלה מהן.

חשכה עמוקה עטפה את ההר ואת שביליו התלולים, אך מכל עבר כבר נראו אורות מרצדים ולשונות אש שריקדו לכבוד יום ההילולא של התנא האלוקי.

מקרוב ומרחוק נהרו העולים. בני צפת ירדו בדרכים התלולות אל עומקו של נחל עמוד, ומשם טיפסו בעלייה מפרכת לעבר הר מירון. אחרים עשו את דרכם בשבילי ההרים העוברים דרך עין זיתים וביריה. בני טבריה עשו את דרכם הארוכה והמייגעת על גבי פרדות וחמורים, בוואדיות צרים ותלולים, בין צורי סלעים, הרים ובקעות. מהם שעלו מבקעת גינוסר לעבר ואדי חמאם, מהם שעברו דרך חאן ג'וב יוסף, חצו את ואדי חמרה והמשיכו לעבר שכונת חארת אל כראד שבמבואות צפת, ומהם שבחרו בשבילי ההרים העוברים דרך מג'דל ועכברה.

בימות השנה מיעטו הבריות לצעוד בדרכים המשובשות הללו, מפאת המאמץ הרב והסכנה הכרוכה בהן. אך לקראת יום ההילולא נתמלאו השבילים בהמון חוגג, ושירת "בר יוחאי" הדהדה בין ההרים. אף זקנים צעדו שעות ארוכות תחת השמש הקופחת, בשבילים זרועי אבנים. לבם כָּסַף להגיע ולהתייצב בהיכלו של רבי שמעון.

עם סיום תפילת מעריב בחצר הציון השתרר שקט. יהודי מבני צפת, בעל זקן הדור, נעמד על כיסא והחל למכור בקולו הצרוד את זכות ההדלקה לכבוד רבי שמעון.

בכל שנה היה המחיר מטפס ועולה, שכן רבים ביקשו לזכות ולהעלות את השלהבת לכבוד התנא הקדוש. באותה שנה האמיר המחיר עוד יותר. הזקן הצפתי המשיך להכריז, ומרגע לרגע הוצע סכום גבוה מקודמו.

לבסוף הסתיימה המכירה, והכרזה חגיגית הדהדה בחצר: "זכה לו!" כל המבטים הופנו אל הזוכה, שהתחייב לשלם סכום עתק. הכול ציפו לראות בעל ממון המוכן להוזיל מכיסו סכום נכבד לכבוד התנא. מה רבה הייתה תדהמתם כשראו יהודי צנום ונמוך קומה, שפניו שדופות, בגדיו בלויים וכובעו קמוט ודהוי. ניכר בו שעני הוא, ואולי אף אביון ממש.

היהודי הרים את קולו הרפה וביקש לכבד בזכות ההדלקה את הרבי הקדוש רבי אברהם דוב בער מאווריטש, בעל ה'בת עין', שעלה לארץ הקודש והתיישב בצפת.

ניגש אליו ה'בת עין' ופנה אליו בחביבות ובמאור פנים: "אמור לי, יהודי יקר, האם יש לך די ממון לשלם את אשר התחייבת?"

כאן פרץ היהודי בבכי מר וקורע לבבות.

"רבי קדוש, לא רק שממון אין לי, גם ילדים אין לי. חסר אני מכל וכל... ולשם מה לי ממון, כשאין לי בנים לפרנסם ולכלכלם?"

דמעות עלו בעיני הרבי הקדוש, הרועה הרחום, שהעיד על עצמו כי אוהבן של ישראל הוא.

ציון קדשו של הרה"ק הבת עין ז"ע בבית החיים העתיק בצפת

"התחזק, בני, והתעודד! הלוא איתא בגמרא בתענית (ח, ב): 'דכי יהיב רחמנא שובעא, לחיי הוא דיהיב'. הקדוש ברוך הוא נותן שובע לחיים. תזכה גם אתה לפרנסה טובה כדי לכלכל את בניך ואת בנותיך שייוולדו לך בקרוב. חזק ואמץ, יהודי יקר! בזכותו של רבי שמעון, שכדאי לסמוך עליו בשעת הדחק, תזכה בקרוב לישועה שלמה. תיושע בבנים יראים ושלמים ובפרנסה ברווח ובשפע גדול!"

"ועתה קום נא ועמוד עמדי. נלך בשמחה ובחדווה להדליק את המדורה לכבודו של אדוננו רבי שמעון!"

מחה היהודי את דמעותיו, נטל את הלפיד הבוער יחד עם ה'בת עין', ולקול שירת הקהל העלו השניים את השלהבת.

כעבור שנה נפקדו האיש ורעייתו, ובן נולד להם למזל טוב. לא ארכו הימים, ואף פרנסתם נתברכה בשפע, ועושר רב בא לביתם. בחלוף השנים נתמלא ביתם בנים ובנות כשתילי זיתים.

◆◆◆

לרגל הילולת הרה"ק פועל ישועות בקרב הארץ, **רבי אברהם דוב בער ב"ר דוד מאווריטש**, בעל ה'בת עין', תלמיד בעל ה'קדושת לוי' מברדיטשוב ובעל ה'מאור עיניים' מטשערנוביל, שנסתלק לבית עולמו ב"ב בכסלו תר"א.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

"שמע שלמה השלם והמפואר" ביריד ספרי החסידות

ביריד ספרי החסידות הגדול, שייערך בעז"ה ב"ט בכסלו ובימים הסמוכים לו, יוצע הספר הקדוש "שמע שלמה השלם והמפואר" במחיר מיוחד לרגל היריד.

הכניסו לביתכם ברכה והביאו אל שולחנכם את אוצרו הטוב של רבינו שלמה בן יוטא ז"ע. במהדורה זו, פרי מלאכת מחשבת ועמל של שנים, נוספו מאות הוספות על "שמע שלמה" הראשון. תולדות הצדיק, דרכיו, הנהגותיו ודברות קודשו נאספו ונערכו ביד אומן.

הצטרפו לרבים שדבקו באורו הגדול של רבינו קודש הקודשים ומצאו בדבריו דרך בעבודת ה' לכל ימי חייהם. וכבר העידו גדולי הדורות הקודמים כי החזקת הספר הקדוש בבית היא כלי מחזיק ברכה, המשפיע טובות וחסדים על יושבי הבית.

יַלְדֵי רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה // חִידַת הַשָּׁבוּעַ

כֵּיצַד נִרְמָזִים חִזּוּק וְחִיּוּת בְּמִלָּה "וַיַּחֲלֹם"?

הַפְּתָרוֹן מוֹפִיעַ בְּעָלוֹן זֶה.

בְּכָל לַעֲנוֹת יֵשׁ לְחַיֵּג לְקוֹ לוֹדְמִיר 023011122 לְהַקִּישׁ 0 וְלִפְעֹל עַל פִּי הַהוֹרָאוֹת.

נִתָּן לַעֲנוֹת עַד לְיוֹם רִאשׁוֹן וַיִּשְׁלַח.

בֵּין הָעוֹנִים נָכוֹנָה, יִגְרַל זְכוּי לִרְכִישַׁת מַתָּנָה בְּסַךְ 50 ₪

הַזּוֹכֶה לְפָרָשַׁת חַיֵּי שָׂרָה: אֲשֶׁר יִשְׁעָיָה זַייבְלָה, יְרוּשָׁלַיִם.

רַבִּי אַבְרָהָם דּוֹב – בַּעַל ה"בַּת עַיִן" זְיע"א

רַבִּי אַבְרָהָם דּוֹב, בַּעַל ה"בַּת עַיִן", נוֹלַד בִּשְׁנַת תק"ך. אָבִיו, רַבִּי דָּוִד, הָיָה מַגִּיד בְּעֶיָרָה חֶמְלְנִיק. כְּשֶׁגָּדַל, נָשָׂא לְאִשָּׁה אֶת בִּתּוֹ שֶׁל רַבִּי נָתָן נָטַע מַאֲווּרִיטְשׁ, מִתַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ.

רַבִּי אַבְרָהָם דּוֹב הָיָה תַּלְמִיד שֶׁל רַבִּי נַחוּם מִטְשֶׁרְנוֹבִּיל וְשֶׁל רַבִּי לֵוִי יִצְחָק מִבַּרְדִּיטְשׁוֹב. כְּאַרְבָּעִים שָׁנָה שִׁמֵּשׁ רַב בְּעִיר אַוּוּרִיטְשׁ. אַחַר כָּךְ עָבַר לְז'יטוֹמִיר וְשִׁמֵּשׁ בָּהּ רַב כְּשֵׁשׁ שָׁנִים.

כָּל יָמָיו הִשְׁתּוֹקֵק רַבִּי אַבְרָהָם דּוֹב לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ. בִּשְׁנַת תקצ"א נִפְרַד מֵהֲמוֹנֵי תַּלְמִידָיו וּמִגְּדוֹלֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁבַּדּוֹר, עָלָה עַל אֳנִיָּה וְהִפְלִיג לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּקִפְרִיצַת הַדֶּרֶךְ הִגִּיעָה הָאֳנִיָּה לְחוֹפֵי הָאָרֶץ בְּתוֹךְ שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת בִּלְבָד.

רַבִּי אַבְרָהָם דּוֹב הִתְיַשֵּׁב בְּצְפַת. הוּא הָיָה כָּאָב אוֹהֵב לְתוֹשָׁבֵי הָעִיר וְעָמַד לְעֶזְרָתָם בִּימֵי צָרָה, בִּימֵי הָרְדִיפוֹת וּבְעֵת רְעִידַת הָאֲדָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁפָּקְדָה אֶת צְפַת בְּכ"ד בְּטֵבֵת תקצ"ז.

בְּיוֹם י"ב בְּכִסְלִו תר"א נִפְטַר הָרַבִּי. עִם פְּטִירָתוֹ נֶעֱצְרָה הַמַּגֵּפָה הַקָּשָׁה שֶׁהִשְׁתּוֹלְלָה בָּעִיר. זְכוּתוֹ תָּגֵן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

"שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְבָבְךָ חָלוּק עַל הַמָּקוֹם". הַיְינוּ, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, בְּאוֹתוֹ מָקוֹם יַעֲבֹד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְיַעֲלֶה הַכֹּל לְמַעְלָה, כִּי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה מֵאֵת הַבּוֹרֵא ב"ה.

מַרְגָּלִית מִתּוֹרָתוֹ
שֶׁל רַבֵּנוּ שְׁלֹמֹה מִקַּרְלִין זי"ע